

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Kennedev trg 11

P-2741/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu mr. sc. Maji Josipović, u pravnoj stvari tužitelja JURAJ JELAŠ, Voloder, M. Vezmara 2, OIB: 99612635425, kojeg zastupa punomoćnik Ana Posavčić, OIB: 54591576439, odvjetnik iz Kutine, Kolodvorska 3/1, protiv tuženika LONJA-STRUG d.d., Kutina, Vinkovačka 4, OIB: 34493680403, kojeg zastupa punomoćnik Luka Kristijan Čičin-Šain, OIB: 00255925636, odvjetnik iz Zagreba, Smičiklasova 18, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 16. travnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 30. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e :

I/ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Tuženik LONJA-STRUG d.d. za vodno gospodarsku djelatnost, Vinkovačka 4, Kutina, OIB: 34493680403, dužna je platiti tužitelju Juraju Jelaš iznos 4.771,21 €/35.948,67 kuna zajedno sa kamatama po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena računajući ove od 01.01.202. do konačne isplate u roku od 15 dana."

II/ Nalaže se tužitelju u roku 15 dana naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 750,00 €.

III/ Odbija se djelomično tuženik sa zahtjevom za naknadu parničnog troška u iznosu od 62,50 € kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi kako je bio zaposlenik i dioničar tuženika te član Nadzornog odbora, da je kao dioničar tuženika ostvario dividendu za 2020. godinu u bruto iznosu od 13.448,67 kn s datumom isplate 01.12.2020., a da mu kao članu Nadzornog odbora nije isplaćena naknada za članstvo u Nadzornom odboru za period od listopada 2019. do lipnja 2020. u iznosu od 22.500,00 kn. Tužitelj se obratio tuženiku 19.01.2021. radi pokušaja mirnog rješenja spora vezano za ranije navedena potraživanja, no do toga nije došlo.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te je u kratkom naveo kako tužitelj pravo na isplatu dividende temelji na odluci Skupštine društva od 28.06.2019., no da je međutim ta odluka Skupštine obustavljena Odlukom skupštine društva od 19.13.2021. Naime, nakon donošenja Odluke Skupštine od

28.06.2019. nastupile su izvanredne okolnosti koje objektivno onemogućuju njenu provedbu. Počev od proljeća 2020. nastupile su općepoznate okolnosti financijske i gospodarske krize uzrokovane pandemijom Sars-Cov-2 virusa, što je uzrokovalo prvi lock-down, a potom u jesen 2020. i tešku epidemiološku situaciju koja je dovela do enormnog smanjenja poslova i objektivne nemogućnosti za rad, odnosno lošijeg financijskog poslovanja. Kako bi održalo poslovanje i likvidnost društvo je zatražilo Potporu i mjere HZZ COVID 19 koje su odobrene, a jedan od preduvjeta za isplatu tih potpora je i zabrana isplate dividende u svim poreznim razdobljima. Isplatom dividende društvo bi ugrozilo financijsku likvidnost te bi bilo u obvezi povrata isplaćenih potpora, čime bi bila ugrožena prava svih dioničara i zaposlenika, uključujući i tužitelja. Zbog nastupa izvanrednih okolnosti dana 19.03.2021. Skupština društva tuženika je donijela Odluku o obustavi izvršenja Odluke skupštine o isplati dividende dioničarima društva od 28.06.2019., a neisplaćena dividenda je vraćena u zadržanu dobit. Na identični način i zbog identičnih razloga Skupština društva tuženika je donijela Odluku o obustavi izvršenja Odluke o isplati naknade upravi društva i članovima nadzornog odbora. Tužitelj, kao i svaki dioničari, imao je pravo protiv odluke skupštine od 19.03.2021. podnijeti tužbu radi pobijanja sukladno odredbama čl. 360. do 365. Zakona o trgovačkim društvima, ako je smatrao da je neko njegovo pravo povrijeđeno, što nije učinio, slijedom čega je ista prihvaćena i provedena te se više ne može pobijati jer su za to protekli zakonski rokovi. Spornom odlukom tužitelj nije stavljen u nepovoljan položaj u odnosu na ostale dioničare ili članove Nadzornog odbora jer odluka djeluje prema svima, niti jednom dioničaru nije isplaćena dividenda niti naknada članu nadzornog odbora. Tuženik je morao donijeti Odluku od 19.03.2021. radi interesa društva i zaštite svih dioničara te opstanka i financijske održivosti društva jer je prosudbom razumnog gospodarstvenika to bilo nužno. Obzirom na navedeno prava tužitelja na isplatu dividende i naknade za članstvo u Nadzornom odboru prestale su temeljem odluke Skupštine koja ih je i donijela, a koje odluke tužitelj niti bilo koji drugi dioničar nisu pobijali jer su donijete za korist i interes svih dioničara.

3. Tužitelj je u daljnjem tijeku postupka naveo kako je tužba predana 15.03.2021., a da se tuženik poziva na odluku skupštine od 19.03.2021. te da smatra kako su odluke skupštine ništave i to sukladno odredbama čl. 355. točka 3. i 4. ZTD-a jer je podjela dobiti i naknade nadzornom odboru trebala biti isplaćena u roku od 30 dana od dana odluke koja je donesena 28.06.2019. te smatra da tuženik ne može poništavati nešto što je već ranije stečeno.

4. Sud je 17. siječnja 2023. povodom tužbe donio presudu kojom se odbija tužbeni zahtjev, a koja odluka je ukinuta rješenjem VTS RH poslovni broj PŽ-1253/2023 od 05. studenog 2025. i vraćena na ponovi postupak uz uputu da se ispita je li Odluka društva tuženika od 19.03.2021. o obustavi izvršenja odluka Skupštine društva od 28.06.2019. o isplati dividende dioničarima i o obustavi izvršenja odluke Skupštine o isplati naknade članovima Nadzornog odbora ništetna ili nije.

5. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u dokaze koji prileže spisu i to presliku dopisa od 15.12.2020. (list 3 spisa), presliku obračuna drugog dohotka (list 4 spisa), presliku zapisnika sa Skupštine društva od 19.03.2021. OU 112/2021 (list 13-25 spisa), rješenje o prestanku radnog odnosa (list 32 spisa).

6. Sud je odbio dokazni prijedlog tuženika za saslušanje stranaka i to posebno zakonskog zastupnika tuženika obzirom da je isti predložen radi saslušanja na okolnost da tužitelj kao ni ostali dioničari nisu podnijeli tužbu radi pobijanja odluke skupštine te da tužitelj njome nije stavljen u nepovoljniji položaj. Prema mišljenju ovog suda provođenje ranije navedenog dokaza nije svrsishodno. Naime, tuženik pokušava dokazati negativnu činjenicu odnosno da tužba radi pobijanja odluke skupštine nije

podnesena kao i da tužitelj nije u nepovoljnijem položaju zbog nje. Ukoliko su navedene činjenice tužitelju sporne na njemu je teret dokaza da dokaže suprotno.

7. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe čl. 8. Zakon o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 dalje: ZPP), ovaj sud došao je do uvjerenja da tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti nije osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu dividende za 2020. godinu kao i za isplatu naknade za članstvo u Nadzornom odboru za period od listopada 2019. do lipnja 2020.

9. Uvidom u dopis od 15.12.2020. razvidno je da je isti sastavio tuženik i da u njemu potvrđuje kako tužitelju nije isplaćena naknada za članstvo u Nadzornom odboru tuženika za period listopada 2019. do lipnja 2020. odnosno 9 naknada po 2.500,00 kn, što ukupno iznosi 22.500,00 kn.

10. Uvidom u Obračun drugog dohotka za 2020. razvidno je da ga je sačinio tuženik za tužitelja i to za dividendu u bruto iznosu 13.448,67 kn, odnosno neto iznosu 11.738,00 kn. Kao datum isplate naveden je 01.12.2020., no međutim iz iste nije razvidno za koju godinu je izvršen obračun dividende. Međutim tuženik ne spori da se radi o dividendi za 2020.

11. Iz zapisnika sa Skupštine društva tuženika od 19.03.2021. kojeg je sastavio javni bilježnik Mato Medić pod poslovnim brojem OU 112/2021-2. Na istoj sjednici bili su prisutni članovi Nadzornog odbora Stjepan Šturlan, Željko Uzel, Davor Žalac i Darko Došen, jedini član uprava-direktor društva gospodin Zdenko Uzela te dioničari i punomoćnici (zastupnici) dioničara navedeni u popisu sudionika koji je u prilogu zapisnika, kao i javnobilježnički savjetnik Vladimir Medić i javni bilježnik Mato Medić. Na navedenoj skupštini donesene su između ostalog odluke da se utvrđuje da je društvo u godini koja je završila 31.12.2020. ostvarilo dobit (poslije oporezivanja) u iznosu od 259.302,15 kn i da se ona raspoređuje u zadržanu dobit društva. Za navedenu odluku glasovalo je "za" 68.217 dionica (glasova) od 68.217 glasova, odnosno ista je donesena jednoglasno. Pod točkom 9. dnevnog reda donesena je odluka o visini i načinu obračuna nagrade članovima Nadzornog odbora i to na način da se predsjedniku Nadzornog odbora određuje mjesečna novčana nagrada za rad u Nadzornom odboru u visini od 2.500,00 kn neto mjesečno, zamjeniku predsjednika 2.200,00 kn neto, a članovima po 2.000,00 kn neto mjesečno. Na navedene iznose nagrade društvo uplaćuje sve poreze, doprinose i druga davanja. Novčana nagrada obračunava se i uplaćuje na račun članova Nadzornog odbora tijekom mjeseca, a za prethodni mjesec istog dana s isplatom plaće zaposlenicima. Navedena odluka donesena je jednoglasno s 68.217 glasova (dionica).

12. Pod točkom 10. dnevnog reda donesena je odluka o obustavi izvršenja odluke skupštine od 28.06.2019. u dijelu isplate dividende dioničarima društva. Dividenda koja je bila predviđena za isplatu dioničarima u iznosu od 2,00 kn/dionici kao i neisplaćena dividenda iz proteklih godina u ukupnom iznosu od 396.123,87 kn vraća se u zadržanu dobit društva. Navedena odluka donesena je jednoglasno s 68.217 glasova (dionica).

13. Pod točkom 12. dnevnog reda donesena je odluka o obustavi izvršenja Odluke Skupštine o isplati neisplaćenih naknada članovima Nadzornog odbora. Navedena odluka donesena je jednoglasno s 68.217 glasova (dionica).

14. Članak 220. stavak 1. Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine br. 111/1993, 34/1999, 121/1999, 52/2000, 118/2003, 107/2007, 146/2008, 137/2009, 111/2012, 125/2011, 68/2013, 110/2015, 40/2019, 34/2022, 114/2022, dalje u tekstu: ZTD) propisuje kako je neto dobit ostvarenu u poslovnoj godini društvo dužno najprije

uporabiti za namjene redom kako su navedene: za pokriće gubitka prenesenog iz ranijih godina, za unos u zakonske rezerve, za unos u rezerve za vlastite dionice, ako ih je društvo steklo ili ih namjerava steći, za unos u statutarne rezerve, ako ih društvo ima. Stavak 3. propisuje da uprava i nadzorni, odnosno izvršni direktori i upravni odbor mogu nakon što utvrde godišnja financijska izvješća uporabiti iznos neto dobiti, koji ostane nakon što je ona korištena za namjene iz stavka 1. ovoga članka, za unos u ostale rezerve iz dobiti, ali ne više od polovine tog iznosa. Statutom ih se može ovlastiti da za to koriste više ili manje od polovine tog iznosa. Statutom dana ovlast upravi i nadzornom, odnosno upravnom odboru da na spomenuti način raspolažu s više od polovine iznosa neto dobiti koji ostane nakon njene upotrebe za namjene iz stavka 1. ovoga članka vrijedi samo dok ostale rezerve iz dobiti ne dosegnu visinu koja je jednaka polovini temeljnog kapitala društva pa oni ne mogu u njih rasporediti iznos dijela neto dobiti ako spomenute rezerve prelaze visinu polovine tog kapitala ili bi se to dogodilo kada bi se u njih rasporedio dio neto dobiti tekuće godine. Ako godišnja financijska izvješća u skladu sa Zakonom utvrdi glavna skupština, može pritom odlučiti da neto dobit koja ostane nakon što ju se uporabi u skladu sa stavkom 1. ovoga članka rasporedi u ostale rezerve iz dobiti, ali za tu namjenu ne može uporabiti više od polovine neto dobiti koja ostane nakon njene uporabe za namjene iz stavka 1. ovoga članka (stavak 4.). Stavak 5. propisuje kako odlukom o uporabi dobiti glavna skupština može odlučiti da se u ostale rezerve iz dobiti rasporedi i dodatni iznos onima iz stavka 3. i 4. ovoga članka. Odredi li se statutom da se dobit može uporabiti osim za unos u druge rezerve iz dobiti iz stavka 1. ovoga članka i za podjelu dioničarima i za druge namjene (primjerice za isplate zaposlenima, članovima uprave ili nadzornog, odnosno izvršnim direktorima i članovima upravnog odbora), glavna skupština može odlučiti da ju se uporabi i za te druge namjene. Stavak 6. propisuje kako dioničari imaju pravo da im se podijeli dobit osim ako je odlukom glavne skupštine u skladu sa zakonom ili sa statutom određeno da se dobit uporabi za namjene iz stavka 5. ovoga članka ili da se ne dijeli dioničarima (prenesena dobit).

15. Prema odredbi članak 223. ZTD-a udjeli dioničara u dobiti određuju se prema temeljnom kapitalu društva koji otpada na njihove dionice. Ako ulozi u temeljni kapital nisu plaćeni u cjelini ili nisu uplaćeni za sve dionice u istome omjeru, dioničari sudjeluju u podjeli dobiti u omjeru onoga što su uplatili. Ulozi učinjeni u tijeku poslovne godine uzimaju se u obzir prema vremenu koje je proteklo od uplate. Statutom se može odrediti i drugačiji način podjele dobiti. Ne odredi li glavna skupština odlukom o upotrebi dobiti dan kada dioničari stječu tražbine za isplatu dividende određene tom odlukom, koji ne smije biti kasniji od 30. dana nakon dana donošenja odluke, dioničari stječu prema društvu tražbine na isplatu dividende istekom dana kada je zaključena glavna skupština na kojoj je odluka donesena. Stjecanjem od strane dioničara, tražbine za isplatu dividende odvajaju se od dionica ostvarenjem prava iz kojih su nastale. U odluci o isplati dividende može se odrediti dan dospijeca tih tražbina koji ne može biti po isteku roka od 30 dana od dana kada su ih dioničari stekli. Ne odredi li glavna skupština dan dospijeca tražbina, one dospijevaju istekom 30. dana od dana kada su stečene.

16. U ovom predmetu nije sporno da je tužitelj dioničar tuženika, kao i da je bio član njegova Nadzornog odbora. Također između stranaka nije sporno da je tuženikova Skupština društva 28.06.2019. donijela Odluku o isplati dividende i naknade za članstvo u tuženikovom Nadzornom odboru, a na temelje koje odluke tužitelj u ovom predmetu potražuje isplatu od tuženika. Nadalje, tijekom postupka utvrđeno je kako je tuženi odbio isplatu utuženih iznosa i to iz razloga što je Skupština društva 19.03.2021. donijela Odluku o obustavi izvršenja odluke Skupštine društva od 28.06.2019. isplati

dividende dioničarima društva i o obustavi izvršenja odluke o isplati naknade članovima Nadzornog odbora.

17. Između stranka je sporno je li Odluka Skupštine od 19.03.2021. ništetna obzirom da tužitelj tvrdi kako je ista ništetna sukladno odredbi čl. 355. točka 3. i 4. ZTD-a.

18. Odredba čl. 355. točka 3. i 4. ZTD-a propisuje kako je odluka glavne skupštine ništetna ako nije u skladu s biti društva ili ako se njezinim sadržajem čini povreda propisa kojima se isključivo ili pretežno štite interesi vjerovnika društva ili su doneseni radi zaštite javnog interesa te ako je suprotna moralu društva.

19. Tuženik tijekom postupka navodi kako Odluka od 19.03.2021. nije pobijana sukladno odredbama čl. 360. do 365. ZTD-a niti od strane tužitelja niti od strane ni jednog dioničara i da se ista ne može više pobijati, a što tužitelj nije osporio.

20. Zakon o trgovačkim društvima razlikuje dvije vrste nevaljanosti odluka skupštine, ništetnost i poboynost. Pritom, povrede koje uzrokuju ništetnost u Zakonu o trgovačkim društvima čine numerus clausus (čl. 355. ZTD-a), dok konkretni razlozi poboynosti Zakonom nisu propisani, nego je prema općoj klauzuli moguće pobijati sve odluke skupštine za koje se opravdano i osnovano pretpostavlja da su protivne zakonu ili statutu (čl. 360. st. 1. ZTD-a). Izuzev opće klauzule, Zakonom o trgovačkim društvima su još posebno istaknuti sljedeći razlozi za pobijanje, uskrata davanja obavijesti (čl. 360. st. 4. ZTD-a), pobijanje odluke o uporabi dobiti (čl. 365. ZTD-a) i pobijanje odluke o povećanju temeljnog kapitala (čl. 366. ZTD-a). Tužbu na utvrđenje ništetnosti može podići svatko tko ima pravni interes i bez vremenskog ograničenja.

21. U ovom predmetu je utvrđeno da tužitelj ranije nije pobijao predmetnu odluku Skupštine od 19.03.2021., već je tek u ovom predmetu istaknuo prigovor da je ista ništetna jer je suprotna moralu društva i jer nije u skladu s biti društva, odnosno da njezini sadržaj čini povredu propisa kojima se isključivo ili pretežno štite interesi vjerovnika društva ili su doneseni radi zaštite javnog interesa.

22. Da bi odluka glavne skupštine bila suprotna moralu, osim toga što mora biti protivna dobrim poslovnim običajima kojima se vrijeda poslovni moral, primjerice zlorporaba vlasti, povreda načela povjerenja ili načela jednakog postupanja - mora rezultirati svjesnim nanošenjem štete vjerovnicima, odnosno dioničarima, ili drugim osobama kojih se izravno tiču te odluke glavne skupštine.

23. Prema ocjeni ovog suda nema uvjeta za ništetnosti iz čl. 355. toč. 3. i 4. ZTD-a jer se pojam „moral“ iz čl. 355. toč. 4. ZTD-a ne odnosi se samo na javni moral već i na prošireno tumačenje poslovnog morala, kao dužnost savjesnog i odgovornog postupanja i zabrane svjesnog nanošenja štete kako društvu tako i vjerovnicima društva, da nije riječ o odlukama kojima bi bilo povrijeđeno načelo poslovnog morala te odluke nisu u suprotnosti sa zakonskim propisima kojima se regulira predmetna materija u Zakonu o trgovačkim društvima jer odluke proizlaze iz ovlasti skupštine društva. Nadalje, sud nije utvrdio da su odluke suprotne biti društva s obzirom na to da je utvrđeno kako su donesene sukladno pravilima ustroja društva te da su donesene na skupštini potrebnom većinom glasova, a donošenje takvih odluka je u nadležnosti glavne skupštine.

24. Nadalje, uvidom u Odluku od 19.03.2021. razvidno je da je odluka o obustavi izvršenja odluke skupštine i isplati dividende dioničarima društva razvidno je da su nakon donošenja odluke od 28.06.2019. nastupile izvanredne okolnosti koje objektivno onemogućuju provedbu navedene odluke jer da su od proljeća 2020. nastupile sada opće poznate okolnosti financijske i gospodarske krize uzrokovane pandemijom Sars-Cov-2 virusa. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da je iz istih razloga donesena i

odluka o obustavi izvršenja odluke o isplati naknade upravi društva i nadzornog odbora.

25. Prema ocjeni sud donošenje tih odluka nisu suprotne moralu društva niti su suprotne biti društva odnosno njihov sadržaj ne čini povredu propisa kojima se isključivo ili pretežno štite interesi vjerovnika društva ili su doneseni radi zaštite javnog interesa, već je vidljivo da su donesene radi zaštite daljnjeg poslovanja društva.

26. Tužitelj tijekom postupka ne obrazlaže posebno zašto bi iste odluke bile ništetne sukladno čl. 355. točka 3. i 4. ZTD, osim što navodi da smatra da tuženik ne može poništiti nešto što je već ranije stečeno.

27. Iz odredbe točke 4. proizlazi da bi za protivnost odluke biti društva bilo potrebno da su povrijeđeni određeni prisilni propisi kojima se uređuje dioničko društvo, dakle, ne i svako protivljenje nekom prisilnom propisu. To je prije svega kad odluku donosi glavna skupština, a da za to nije nadležna, dakle, protivno pravilima ustroja dioničkog društva; potom odluka kojom se mijenja ili donosi statut društva ako se njome odstupa od rješenja propisanog ZTD-om, a da on to nije izričito dopustio, ili kojom se uređuju pitanja što ih ZTD nije uredio, ako je to njime izričito isključeno. Odluka glavne skupštine bila bi protivna biti društva ako bi ona zadirala u nadležnost drugih organa društva. O protivnosti biti društva radilo bi se i ako se odlukom povrjeđuju pravila o pravnoj osobnosti društva, podjeli temeljnog kapitala na dionice i tomu slično. Također, i ako bi se radilo o odlukama kojima bi se postupilo protivno zabranama koje se odnose na zaštitu interesa vjerovnika, kao što je primjerice odredba o zabrani isplate dividende ako ona ne potječe iz dobiti iskazane računom dobiti i gubitka, ako se isplaćuje protivno odredbama zakona kojim se određuje redoslijed uporabe dobiti i omjer aktive i pasive društva, ako se protivno zakonu isplaćuje prije isteka roka po smanjenju temeljnog kapitala društva, zabrana vraćanja onoga što su dioničari uplatili društvu i tome slično. Nadalje, tu bi spadale i odluke glavne skupštine koje bi bile protivne propisima koji su doneseni radi zaštite javnog interesa, a to bi bila protivnost, primjerice, garancijama koje daje Ustav kao što su garancija jednakosti, slobode poduzetništva, privatne imovine i dr.

28. Valja napomenuti kako je za isplatu nagrade za rad članova nadzornog odbora mjerodavna je odredba članka 269. ZTD-a, koja propisuje kako se članovima nadzornog odbora može za njihov rad platiti naknada koja se može odrediti i sudjelovanjem člana odbora u dobiti društva. Naknada se određuje statutom, a može ju odobriti i glavna skupština društva. Naknada mora biti primjerena poslovima koje obavlja član odbora i stanju društva. Ako je naknada određena statutom, glavna skupština može običnom većinom glasova donijeti odluku o izmjeni statuta kojom se ta naknada smanjuje. Članovima prvog nadzornog odbora naknadu za rad može odobriti samo glavna skupština i to istodobno s odlučivanjem o davanju razrješnice članovima tog odbora. Društva dionice kojih su uvrštene na uređeno tržište radi trgovanja moraju najmanje svake četiri godine odlučivati o primicima članova nadzornog odbora. Dopuštena je odluka kojom se potvrđuje ranija odluka. Stoga isplata naknade za rad članovima nadzornog odbora ne predstavlja obvezu trgovačkog društva. Zakonom je propisana mogućnost da društvo isplati naknadu članovima nadzornog odbora. Kad društvo odluči to učiniti, onda to treba utvrditi statutom ili odlukom glavne skupštine. U ovom konkretnom slučaju Skupština tuženika je donijela odluku o isplati naknade članovima nadzornog odbora, pa je potom donijela odluku da se njeno izvršene obustavlja, što je u njejoj nadležnosti te zakonom nije zabranjeno da skupština donesene odluku o obustavi izvršenja ranije odluke.

29. Odredba članka 7. ZPP-a propisuje kako su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

30. Odredba čl. 219. ZPP-a propisuje kako je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika te da sud može do zaključenja prethodnog postupka, kad ocijeni da je to svrsishodno za pravilno rješenje spora, upozoriti stranke na njihovu dužnost iz stavka 1. ovoga članka, a osobito na potrebu iznošenja odlučnih činjenica i predlaganja određenih dokaza te iznijeti razloge zbog kojih smatra da je to potrebno.

31. U postupku u sporovima male vrijednosti stranke su dužne najkasnije u tužbi odnosno odgovoru na tužbu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđenje iznijeti činjenica (čl. 461.a ZPP-a). Na pripremnom ročištu stranke ne mogu iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze, osim ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti u tužbi, odnosno odgovoru na tužbu. Nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno predložile na pripremnom ročištu protivno čl. 461.a st. 6. ZPP-a, sud neće uzeti u obzir.

32. Nakon provedenog dokaznog postupka sud nije utvrdio da je Odluka društva tuženika od 19.03.2021. o obustavi izvršenja odluka Skupštine društva od 28.06.2019. o isplati dividende dioničarima i o obustavi izvršenja odluke Skupštine o isplati naknade članovima Nadzornog odbora ništeta sukladno čl. 355. toč. 3. i 4. ZTD-a, a niti je tužitelj dokazao da bi ista odluka bila utvrđena ništetnom pravomoćnom presudom donesenom povodom tužbe za pobijanje odluke, slijedom navedenog, a obzirom da je obustavljeno izvršenje odluka o isplati naknade za člana nadzornog odbora kao i za isplatu dividende, sud je cijenio tužbeni zahtjev neosnovani te je u tom dijelu odbio tužbeni zahtjev i odlučio kao pod točkom I/ izreke ove presude.

33. Odluku o parničnom trošku sud je donio sukladno čl. 154. st. 1., čl. 155. st. 1. i 2. i čl. 164. ZPP-a, prema vrijednost predmeta spora te sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne Novine», broj 138/2023, 107/2025; dalje: Tarifa). Kako tužitelj nije uspio u sporu, tako je dužan naknaditi trošak tuženiku.

34. Tuženiku je priznat trošak odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 € (Tbr. 8/1, Tbr. 7. i Tbr. 54. Tarife), trošak zastupanja na ročištima 24.02.2026. i 16.04.2026. svaki u iznosu od 200,00 € (Tbr. 9/1 i Tbr. 54. Tarife), što ukupno iznosi 600,00 €, a što uvećano za PDV sukladno Tbr. 46. Tarife iznosi sveukupno 750,00 €. Tuženik je odbijen za previsoko zatraženi trošak odgovora na tužbu obzirom da sukladno vrijednosti predmeta spora isti iznosi 200,00 €, a ne 250,00 € kako je to tuženik zatražio. Stoga je sud o troškovima postupka tuženika odlučio kao pod točkom II/ i III/ izreke ove presude.

U Zagrebu 30. travnja 2026.

S u d a c:
mr. sc. Maja Josipović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

1. pun. tužitelja

2. pun. tuženiku

Broj zapisa: **9-30887-5dd42**

Kontrolni broj: **086e8-4ac8b-b7a84**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA JOSIPOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.